

Eindelijk wat meer nieuws...

Verhaal geschreven op: 03-02-2015

Op mijn vierde nier-verjaardag (vandaag vier jaar geleden kreeg ik een nier van mijn moeder, nogmaals dank mam!) weer een blog.

Na de onderzoeken waar ik twee blogs over geschreven heb, bleef 't even stil vanuit het ziekenhuis. De arts zou bellen met de uitslagen. Uiteindelijk belde de arts terug; helaas bleek er niks te zien op de scans met radioactief materiaal. Ik ben nog steeds van mening dat dit te maken kan hebben dat ik niet zittend achter die camera kon, maar wie ben ik en probeer dat de arts(en) maar duidelijk te maken.

Het duurde even voordat de nefroloog mij terug belde omdat hij eerst wilde overleggen met de uroloog. Dat was dus gebeurd; de nefroloog gaf aan dat ze niet heel veel aanknopingspunten zien waar mijn pijn vandaan kan komen. Hij zou nog overleggen met Ede, mijn standaard ziekenhuis en ik zou Å³f teruggebeld worden door Ede Å³f door Nijmegen.

Na een paar dagen belde ik met Ede....

"Nee meneer, er staat nog niks in de computer dat Nijmegen gebeld heeft"...

Ik belde maar weer met Nijmegen...

"De arts heeft nu spreekuur, ik zal vragen of hij u terugbelt".

De volgende dag belde ik maar weer met Nijmegen; ik had nog niks gehoord.

"Oh, nee, vandaag heeft de dokter altijd een vrije dag..."

Ik nog twee keer bellen met Nijmegen op andere dagen en gisteren hoorde ik: Nee hoor; ik zie hier in de aantekeningen dat de arts met Ede gebeld heeft en dat u door Ede teruggebeld wordt!

Zucht...

Ik heb daarna met Ede gebeld en even later belde mijn standaard nefroloog mij terug.

Ze kunnen dus inderdaad niks op de scan zien. Zoveel wist ik al...

Ze denken dat er eventueel een zenuw klem zit in mijn buikwand, bleek dus na overleg tussen Nijmegen en Ede. Ik betwijfel dat zelf, omdat de pijn echt een stuk dieper dan mijn buikwand ligt. En mijn nier is extreem gevoelig (pijnlijk). Maar nogmaals, wie ben ik.

In ieder geval; Er wordt voor deze week (als het goed is) nog een afspraak gemaakt bij een anesthesioloog, voor pijnbestrijding. Deze arts kan eventueel die zenuw in mijn buikwand lam leggen, dan weten we ook gelijk of het daaraan ligt of niet. Ik wacht nu dus met spanning op het telefoontje van Ede voor de afspraak bij de pijnpoli.

Nogmaals dank voor alle reacties, zichtbaar en onzichtbaar op mijn website, via de mail, via facebook (ik post niks meer maar lees af en toe nog wel wat) en de chocoladereep uit Duitsland; Heel erg dank jullie wel Bram, Nathalie en Luuk! Dat maakte mijn dag weer een beetje vrolijker!

Als ik meer weet vanuit de pijnpoli en/of de anesthesioloog, dan laat ik dat vanzelfsprekend weer weten!